

Ljuska na žalu

božidar milidragović

SASKAČEVAN

(Saskatchewan)

Još s neba videh
leđa jelena
rogovlje
i mračnu šumu pod kojom uran leži
sneg ledenicu pa onda tu reku
što svojim tokom iscrtava
jedno od drevnih verovanja na zemlji
nadu za nas ljude koji smo ovde
na prolasku:
Tako dva života teku naporedo
zatim bivaju jedno
da se uliju u nešto opšte, kao
u jezero Vinipeg recimo,
da odatle ista reka
pod novim imenom poteče...
Znam tu priču i poneo sam je
ali nisam znao kako ponovo da poletim
i vratim se.
I nije li nebo samo jedan tók
što pojedinosti prezire
kao i obećanja; u to ime
uzeh još jedan burbon...

*

peći nahranjene
sluge Vulkana
tvornice
tvore
žarulje
gore
vampiri čekaju
mrak
otrovan ugarak
govno Urana

NOVE BORDŽIJE

ne uživaju
stiču i stiču stisnutih guzica
nema izabranih tela
ni naglih prelaza
iz raskalašnosti u uskrснуće
s pira u samrtno riganje
ničega tako finog kao naprstak
otrova
brušenog kristala s vinom
u sebi
ni velelepnihih kipova
stolećima već nema ih u krugu porodice
koja je grad
niti su u gradu
koji je država
a ni u državi koja je svet
ne poznaju žrtvu,
onda radije otrova za sve!
a ni meduse se ne znaju
nema pikantnog uživanja sa setrom
ne naguzuje se kćer uz božanski mramor
mada su povaljene
kao i majke
kao i mi
jebu jedu i spavaju uz podršku
alkohola kapsula droge
a niko ne zna gde je
Multinacionalni bog
je li pojeden od Odbora kompanije?
Iza njih se ne pomalja rukopis
s tercinama. Niti kupola crkve.
Strašni Sud je na goblenu. U komisioj
radnji. Radnja. Rad. Radnja. da, radnja.

A Lavorare stanca

PLOČA ZA D.

Ako bi Skorpion, velika zvezda,
hitnuo jedan zrak,
ne samo malo svetla
s nejasnom svetlošću preostalih zvezda,
i njime udario u ovi kamen,
pod kamenom bi zamigala
njegova zlobna sestra,
moja voljena
na zemlji.

Ljubica mrkalj, grafika

NEKIJA

(kao Celan Mandeljštamu)

koji stoji
stoji i čeka
predstavlja se kao voda
kao kamen tvrd u vodi
kao voda stvrdnuta oko kamena
On je ispi
ne imenujući ni nju ni kamen
Oni govore i za te
gde ti
nemeći
za njih da progovoriš?

ON

ka dnu
sa dna
mислеći na se
penje se onaj
što jedan drhtaj nevinih udova
pobaci ga
On se rodi
i kaza
da kazivaće
za nas

*

šta je to
nebo
nije
ah!
vidim olovku
čujem psovku
kraj hartije!

LJUSKA NA ŽALU

rad vremena
i danas fin
ne odustaje
krajnja prisebnost
sada
a koliko sutra drugi kao mi
hoće li zastati pre dodira
tolike odsutnosti
na ovu jadnu prisutnost
ili će olako da smrskaju
poslednju plavu liniju carstva

Carstva su plava
kad nestaju.

2 JANUAR 1939

Pred noć. Sneg. crven.
Neka žena. Ubradena.
Prede prag. Kaza.
Ovaj će da pretekne. Ode.
Moja majka ležala je
već odvojena od mene.
I luk života bio je napet.
Urežan u smrt
kao zvezda u nebo.

PLOVBA

jutarnjezelen
podnevnoplav
ili bilo kakav
čamac

dirnut
od jednog udarca
do drugog
sutoskisiv

porinut
da stigne
dnom da strugne
zemlju

u njoj
utapa se
noćno
suvišni veslač

VOLIM

da nestanem
kao pesnik

O tom već brinu
oni koji ne znaju
ništa
o
stihu.